

Föl-fölszakad a bűn szötte takaró

Földi állampolgárságok és a földi állampolgárság, lelki állampolgárságok és a lelki állampolgárság; az átmeneti szállásunk békéje és az örök otthonunk nyugalma; a földi hovatarozás sebeinek gyógyítása és a mennyei hovatarozás sebeinek gyógyítása; pszichénk kivérzésének megállítása és lelki elvérésünk megakadályozása... - Ilyen és hasonló gondolatok jártak fejemben december 4-én Torontóban, mikor hátulról csendben szemléltem 73 embertestvéremet és örvendtem régen várt, ünnepélyes honosításuknak. Fiatalok, gyerekek és idősek száraz vagy könnyes szemmel, de mindenképpen ünnepi lélekkel és megilletődve vették át messzi idegenben magyar állampolgárságuk bizonyágát. *A történelmi jóvátétel katarzisa kerülgette, járhatta át a jelenlévőket.*

Szemünk előtt, lelkünkben karácsony növekvő fényei. Árad a mélyből, árad felülről az időtlen Otthonmeleg üzenete, a nem földi Orvos gyógyító jelenléte. Fölragyog a Titok az összemaszatolt istenarcokon, a por, a sár a mennybe emeltetik... De van-e, aki szemléli mindezt s közben megtisztul, fölragyog, akinek támad ideje, kedve látni a Csodát? Négy hetünk volt rákészülni idén a megtestesülő Szeretet időtlen szépségére, bemosakodni a tiszta Élet örök ünnepére.

Az igazi karácsony VAN, független tőlünk, nem mi „csináljuk”. Nem egyszerűen a szeretet ünnepe vagy a család ünnepe, hanem a VAN ünnepe, a teremtő, a folyamatosan termő Életé. A kéréseinket megelőző és bukásunk után is rendületlen IGEN, a mindenekre igent mondó személyes Szeretethez ünnepe. Mert létezik, azért vágyunk rá, mert szólítgat, azért figyelmezzük, mert fontosak vagyunk neki, azért van erőnk, kedvünk összeszedni legjobb erőinket.

A történelem, ez a bűn szötte takaró az élő Isten gondviselő tenyerén föl-fölszakad, s rányíthat szemünk a szöttesteni olvasatára ilyenkor. Láthatjuk, amint azon a kétezer év előtti karácsonyon a mennyei Takács el- és kitephetetlen aranyfonalat sző ebbe a takaróba, élő és elevenítő aranyfonalat az isteni Résztételnek, aranyfonalat a minden könnyektől, pusztulástól megváltó Irgalomnak, hozzánk hajló Szeretethez. S láthatjuk pillanatokra - hogy aztán már emlékezetünkben semmi, soha ki ne törölhesse -, amint ez az aranyfonál az idő s az igazság mérlegén könnyűnek találtatott szöttesten, történelmünket - s benne mindnyájunkat - a Kereszthez köti és a Szent Vér fürdőjén átvezeti.

Az igazi karácsony VAN, független tőlünk, nem mi „csináljuk”. És ugyanakkor mélységesen tőlünk függő, mert miattunk, értünk van. Ha odafigyelünk igazán arra, aki VAN, mérhetetlen béke és öröm áraszthat el karácsony táján, fakadhat föl lényünk legmélyéről életünk minden napján. Hisz aki VAN, annak nem szűnő gondja van minden porszemre, arra is, aki én vagyok, aki te vagy.

Fenti soraimmal és egy nem régi, versbe fogalmazott alábbi üzenetemmel kívánok kedves Mindnyájuknak Istentől áldott, békés karácsonyt!

őriznek

rólad az ég
nem mond le sosem
a sors könyvében
nagybetűkkel áll neved
s beírva kezdet óta ott
minden Ádám-ivadék
minden Éva-álom
ismételhetetlen gyönyörű neve
csupa pirosba öltözötten
ott ragyog
vérpiros és pünkösdpiros
ragyogásban
s a könyvet őrzi
a Bárány időtlen tekintete
nem mond le rólad az ég
s ellent néki bárki állhat-e
ami pedig suttogás
repedt cserépedények résein
a végső gyógyulás előtt
még érkezik
a Gonosztól való
mind.